

لزوم انجام بررسی های دوره ای شنوایی و استفاده به موقع از سمعک و تجهیزات کمک شنیداری سالمندان

با توجه به موفقیت چشمگیر برنامه های تشخیص و مداخله شنوایی زود هنگام نوزادان در ایالات متحده ی آمریکا و اقصی نقاط جهان، به نظر می رسد با توجه به افزایش امید به زندگی و رویارویی با سالمندان کم شنوای نیاز مند به مداخلات شنوایی که همچنان از دریافت تقویت لازم محروم هستند و از طرفی به علت ماهیت پیشرفت تدریجی کم شنوایی های ناشی از سن، باید تدابیری برای شناسایی و مداخله بهنگام و پیشگیری از عوارض رفتاری-شناختی کم شنوایی ناشی از افزایش سن، بر کیفیت زندگی افراد در نظر گرفته شود.

شنوایی و توانایی تعامل، هنوز آنچنان که شایسته است در برنامه های غربالگری بالینی مدنظر قرار نگرفته است. وظیفه ی مشاوره ی رفتاری و غربالگری شنوایی افراد میانسالی را که آغاز کم شنوایی ناشی از سن را نشان می دهند، به عهده شنوایی شناسان می باشد.

نتایجی که از سال 2001 تا 2010 پیرامون شیوع کم شنوایی انجام شده است، نشان می دهد که از هر سه نفر بزرگسالان 70 سال و بالاتر، دو نفر مبتلا به درجاتی از اختلالات شنوایی است. تقریباً 20 درصد افراد از سن 60 تا 69 سال کم شنوایی دوطرفه ی ملایم دارند و این تعداد به تقریباً نزدیک 40 درصد در بین افراد 70 تا 79 سال می رسد. این شیوع بالا تأکیدی بر ضرورت استفاده از راهکار های ابتکاری برای ارزیابی و مداخله بهنگام بزرگسالانی است که کم شنوایی ناشی از سن دارند.

علل ضرورت غربالگری و مداخله بهنگام در کم شنوایی های ناشی از سن :

- شیوع بالای پیرگوشی که با افزایش سن، شدت و ریسک وقوع آن افزایش می یابد.
- نتایج سوء کم شنوایی بر سلامتی که شامل مشکلات در تعاملات با پزشک معالج، افزایش احتمال رخداد مشکلات شناختی (حافظه و توجه) و محدودیت در اجرای فعالیت های روزمره می شود.
- احساس نیاز بیشتر برای کمک های شخصی از سوی خانواده و دوستان برای سالمندان مبتلا به کم شنوایی متوسط تا شدید
- احتمال وقوع حوادث مرگبار به علت کم شنوایی در بزرگسالان (تصادفات و افتادن ها و ...)
- پیش بینی شده است که افراد مسن بالای 65 سال، بیش از نیمی از عمر باقی مانده شان را با کم شنوایی خفیف و افراد بالای 75 سال با افت شنوایی متوسط خواهند گذراند.
- کاهش سلامتی روانی-اجتماعی، ارتباط نزدیکی با سطح شنوایی داشته و مشکلات جدی در ارتباطات خانوادگی افراد ایجاد می کند.
- افزایش استفاده بی مورد از مراقبت های سلامتی همگانی به دنبال کم شنوایی و در نتیجه کاهش سطح رضایتمندی فرد از وضعیت سلامتی خود.
- تعامل موثر بین بیمار و درمانگر تحت تاثیر نقایص ارتباطی قرار می گیرد و لذا شاهد تاثیرات سوء کم شنوایی بر نتایج سلامت عمومی کم شنوایان فاقد سمعک و وسایل کمک شنوایی هستیم.
- با توجه به این واقعیت که، سمعک توسط افراد مسن کمتر استفاده می شود حتی اگر راه حل اصلی درمانی باشد، لزوم مشاوره های تخصصی و بهنگام در مورد عوارض کم شنوایی ناشی از سن در این افراد مشخص می گردد.
- افراد سخت شنوا مشکلات و تاخیر بیشتری در دسترسی به مراقبت های سلامت عمومی نسبت به افراد با شنوایی نرمال دارند و این امر هزینه های مازادی را بر دوش بیمه ها تحمیل می کنند.

(هریک از عوامل فوق بر مبنای مطالعات منتشر شده و آمارهای قابل استناد، در Hearing Journal بیان گردیده است تا لزوم جایگاه جدی تر و انجام مطالعات سازمان یافته در حوزه غربالگری کم شنوایی ناشی از سن را نشان دهد)